

[Den fungerende Finansminister.]

ikke var tilraadeligt i det mindste at faa et Regulativ for Anvendelsen af Midlerne. Der blev da ogsaa tilvejebragt et saadant Regulativ i 1871, men der blev ikke i Regulativet bestemt noget endeligt om, at der skulde finde nogen Offentliggørelse af Regnskabet Sted. I Regulativets § 7 staar:

„Naar Regnskabet er aflagt, hvilket senest maa være sket inden Udgangen af Januar Maaned, bliver det at revidere og fremlægge til Eftersyn for Rettens Medlemmer i en passende Tid, hvorefter Justitiarius indsender en summarisk Oversigt over samme til Justitsministeriet til Indførelse i Ministerialtidende.“

Der blev altsaa ikke Tale om, at man skulde gøre Rede for, hvad man havde brugt Pengene til. Om offentligt aflagt Regnskab kunde der da fremdeles ikke være Tale, fordi Byretten holdt paa, at det var man ikke forpligtet til. Fonden var fremdeles faktisk alene et internt Anliggende for Retten, og dette synes jeg, man maa betragte som værende ganske urimeligt, navnlig da saaledes som Forholdene nu er. Man bøjede sig den Gang for Kravet fra Retten om at holde Offentligheden ude fra Bedømmelsen af, hvorvidt man administrerede disse meget betydelige Beløb rigtigt eller ikke, Beløb, der jo i den alleregentligste Forstand var offentlige Midler. Ved Retsplejelovens Ikrafttræden 1919 ændredes Forholdet med Hensyn til Fondens Indtægter, og nu blev de opsparede Pengemidler overdraget til Københavns Byrets-Fond.

Jeg synes ikke, der kan være nogen som helst Tvivl om, at der her er Tale om offentlige Midler, som Staten bør have fuld Raadighed over, og jeg synes, det maa siges at være ganske i Strid med sund Økonomi, at Dommerne her, uden faktisk Indseende fra Statsmagtens Side, har kunnet forvalte saadanne Indtægtsbeløb, som der her er Tale om. En helt anden Sag er det, at det kan være meget behageligt for Byretten at have saadanne Beløb til Raadighed, Beløb, som man kan anvende, efter som man finder det passende og formaalstjenligt. Men jeg kan ikke se, at de to Partier, der nu modsætter sig, at disse Beløb, altsaa op imod 1 Mill. Kr., bliver ført over paa Statens Konto, har Ret, jeg synes, at de netop ved at modsætte sig dette i ikke ringe Grad

svækker den Kritik, som de ellers er med til at udøve over Statens Administration.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til Spørgsmaalet om Kursdifferencen. Medens de i Amerika optagne Laan i sin Tid blev optaget paa Status med de Beløb, der udkom ved Laaneprovenuet Realisation, saa har man i Finansaaret 1930—31 reguleret Beløbene saaledes, at Laanene opførtes til Parikurs, medens Kursdifferencen posteredes paa en særlig Konto under den udenlandske Gæld og derigennem kom til at danne en Art Reserve. Ved Laanene af 1921 og 1925, henholdsvis 6 og 5½ pCt. Laan, var Valutakursen saa høj, at Gevinsten opvejede Tabet paa Laanenes Overtagelseskurser, medens Valutakursen ved Optagelsen af 4½ pCt. Laanet af 1928 laa omkring Pari, saaledes at der paa dette Laan fremkom et Tab ved Overtagelseskursen. Disse Beløb er følgende: 6 pCt. Laanet af 1921 paa 30 Mill. Dollars indbragte 131 550 023 Kr. 75 Ø., à 3 Kr. 73 Ø. blev det 111 900 000 Kr.; der var altsaa her et Plus paa 19 650 023 Kr. 75 Ø. Med 5½ pCt.-Laanet af 1925 forholder det sig saaledes: Der var ogsaa her Tale om 30 Mill. Dollars, der indbragte 121 200 000 Kr., à 3 Kr. 73 Ø. blev det 111 900 000 Kr.; der var altsaa et Plus paa 9 300 000 Kr. Tilsammen giver det et Plus paa 28 950 023 Kr. 75 Ø. Vi kommer saa til 4½ pCt. Laanet af 1928. Det var paa 54 584 000 Dollars, og det gav 189 225 254 Kr. 20 Ø.; à 3 Kr. 73 Ø. blev det 203 598 320 Kr., og her er altsaa Tale om et Minus paa 14 373 065 Kr. 80 Ø. Trækker vi nu dette sidste Beløb fra det nys nævnte Beløb paa 28 950 000 Kr., saa faar vi et Plus, et Overskud paa 14 576 957 Kr. 95 Ø. Mens man tidligere har afholdt Kurstabene ved Optagelse af Statslaan direkte af Statens Formue, saa har man i Finansaarene 1931—32 og 1932—33 afholdt Kurstabene ved de i denne Periode optagne Statslaan over § 26 af den omhandlede Kursdifferenckonto. For Finansaaret 1931—32 udgjorde det 1 271 932 Kr. — det kan man se paa Statsregnskabet Pag. 287 — og for Finansaaret 1932—33 1 176 761 Kr.

Det var altsaa Minusser paa tilsammen 2 448 693 Kr. Dette Beløb trukket fra Beløbet i Statsregnskabet for 1930—31: 14 576 957 Kr. 95 Ø. udgør dette Over-